

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I UPPSALA**

DOM
2012-02-10
Meddelad i
Uppsala

Mål nr
5782-11 E
Enhet 2

SÖKANDE

Levad Fysiotherapi AB, 556599-7318
c/o Birthe Vogelius
Lundsuddevägen 6
640 45 Kvicksund

Ombud: advokat Eva-Maj Mühlenbock
Advokatfirman Lindahl KB
Box 1065
101 39 Stockholm

KONKURRENSVERKET	
2012-02-13	
Avd	
Dnr	
Doss	Aktbil

MOTPART

Landstinget Västmanland
721 89 Västerås

ÖVERPRÖVAD UPPHANDLING

Landstingets i Västmanland upphandling avseende legitimerade sjukgymnaster, dnr DU-UPP11-016

SAKEN

Överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling, förkortad LOU

DOMSLUT

Förvaltningsrätten avslår Levad Fysiotherapi Aktiebolags ansökan om åtgärder enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling.

Dok.Id 49811

Postadress Box 1853 751 48 Uppsala	Besöksadress Kungsgatan 49	Telefon 018-16 73 00 E-post: forvaltningsrattenuppsala@dom.se	Telefax 018-16 73 43	Expeditionstid måndag – fredag 08:30-12:00 13:00-16:30
---	--------------------------------------	---	--------------------------------	--

BAKGRUND

Landstinget i Västmanland (landstinget) har genomfört en upphandling av ramavtal av behandlingar av helårsarbetande legitimerade sjukgymnaster. Den legitimerade sjukgymnasten ska genomföra behandlingar av patienter med funktionsstörningar, smärttillstånd i muskler och rörelseorgan samt oklara smärtor i nacke och rygg föranledd av skada eller sjukdom. Upphandlingskontraktet omfattar A-mottagningar fördelade på orter inom Västmanland. Upphandlingen har genomförts genom ett förenklat förfarande enligt LOU. I tilldelningsbeslut den 1 november 2011 framgår bl.a. att 25 anbud hade lämnats in, 20 anbudsgivare hade antagits till de olika avtalsområdena samt att anbud nr 23 från Levad Fysioterapi AB avseende legitimerade sjukgymnasten Iwona Perzyna inte hade gått vidare till utvärdering.

YRKANDEN

Levad Fysiotherapi

Levad Fysiotherapi AB (bolaget) yrkar i första hand att förvaltningsrätten ska besluta att upphandlingen avseende avtalsområde Västerås ska göras om. I andra hand yrkar bolaget att upphandlingen får avslutas först sedan rättelse gjorts, innebärande att bolagets anbud ska kvalificeras och utvärderas samt tilldelas kontrakt avseende leveransort Västerås gällande legitimerad sjukgymnast Iwona Perzyna. Som grund för ansökan anför bolaget att landstingets krav avseende kompetens och erfarenhet strider mot proportionalitetsprincipen, likabehandlingsprincipen samt principen om ömsesidigt erkännande. Till stöd för sin talan anför bolaget bl.a. följande.

I kravspecifikationen under avsnitt 1.2 Kompetens och erfarenhet framgår bl.a. följande. ”Landstingets övergripande ansvar för patientsäker vård och behandling och fungerande vårdkedjor innebär att angiven legitimerad sjukgymnast ska vara väl förtrogen med svensk sjukvårdslagstiftning, sjukvårdsorganisation och sjukvård. Den legitimerade sjukgymnasten ska

därför efter legitimation utfärdad av Socialstyrelsen ha erfarenhet motsvarande minst två års heltidsarbete som legitimerad sjukgymnast av sjukgymnastbehandlingar under de senaste fem åren”.

I frågor och svar den 4 oktober 2011 förklarar landstinget syftet med kravet på följande sätt. ”Kravet enligt position 1.2 är inte felformulerat. Kravet kvarstår. Motiveringen till detta är att sjukgymnasterna ska vara väl förtrogna med svensk sjukvårdslagstiftning, sjukvårdsorganisation och sjukvård för att garantera landstingets övergripande ansvar för patientsäker vård och behandling samt fungerande vårdkedjor. Därav ska den legitimerade sjukgymnasten efter legitimation utfärdad av Socialstyrelsen ha erfarenhet motsvarande minst två års heltidsarbete som legitimerad sjukgymnast av sjukgymnastbehandlingar under de senaste fem åren”. Landstinget har vidare gjort gällande att endast svensk yrkeserfarenhet får tillgodoräknas för att uppnå kravet.

Proportionalitetsprincipen innebär att upphandlande myndigheter inte får ställa större krav på leverantören eller leveransen än vad som behövs och vad som får anses ändamålsenligt för den aktuella upphandlingen. Kraven ska således ha ett naturligt samband med och stå i proportion till det behov som ska täckas. EU-domstolen har i skilda sammanhang understrukt att reglerna ska tolkas i ”funktionella termer”, det vill säga att det är den praktiska tillämpningen och åtgärdens effekter vid den enskilda upphandlingen som ska bedömas.

I nu aktuellt mål är det vare sig lämpligt, effektivt eller nödvändigt att ställa krav på två års arbetserfarenhet efter utfärdad legitimation från Socialstyrelsen för att sjukgymnasten ska ha god kännedom om den svenska sjukvårdslagstiftningen, sjukvårdsorganisationen och sjukvården. Syftet med kravet uppnås redan genom legitimation utfärdad av Socialstyrelsen,

det vill säga kravet kan uppnås genom mindre ingripande åtgärder. Kravet är således högre än vad som behövs för att uppnå syftet med kravet. Vidare gynnar kravet sjukgymnaster som arbetat i Sverige mot sjukgymnaster som under samma tid arbetat inom EU. Detta innebär att sjukgymnaster med utländsk utbildning och erfarenhet inte ges möjlighet att etablera sig i Sverige på samma villkor som sjukgymnaster med svensk utbildning och erfarenhet. Kravet leder således till orimliga konsekvenser och gör oskälig skillnad på yrkeserfarenhet inom Sverige och ett annat EU-land. Av den anledningen är kravet inte proportionellt. För det fall förvaltningsrätten anser att det är skäligt med någon form av yrkeserfarenhet för att uppnå landstingets krav är det i vart fall inte skäligt att kräva två års erfarenhet, särskilt eftersom sjukgymnastutbildningen är totalt tre år och inbegriper både teoretisk och praktisk utbildning.

Att förfördela sjukgymnaster med arbetslivserfarenhet från EU strider vidare mot likabehandlingsprincipen. Kravet är dessutom i strid med principen om ömsesidigt erkännande vilken innebär att upphandlande myndigheter är skyldig att erkänna och acceptera handlingar, exempelvis intyg och examina som utfärdats av andra behöriga myndigheter i andra medlemsstater inom unionen. Den aktuella kravställningen försvagar betydelsen av en utländsk examen och motsvarande legitimation från ett annat land inom unionen. Landstingets brister i upphandlingen är därmed hänförliga till det konkurrensuppsökande skedet varför förvaltningsrätten måste besluta att upphandlingen ska göras om. Bolaget har lidit skada till följd av landstingets lagstridiga handlande. Hade landstinget handlat i enlighet med LOU och de unionsrättsliga principerna hade bolaget tilldelats kontrakt.

Landstinget i Västmanland

Landstinget bestrider bolagets yrkande om att upphandlingen ska göras om eller rättas och anför som skäl till detta bl.a. följande.

Landstinget har i egenskap av upphandlande myndighet fritt att bestämma över sitt kravställande inom ramen för gällande regelverk och har lagt stor vikt vid kompetens och erfarenhet. Detta eftersom landstinget har det övergripande ansvaret för patientsäker vård och behandling i en fungerande vårdkedja. Det är vidare landstinget och inte den upphandlande vårdgivaren eller Socialstyrelsen som ansvarar för patientförsäkring enligt Landstingens ömsesidiga försäkringsbolag, LÖF. Sjukgymnastikbehandlingar är en typ av vårdtjänst som i regel utförs av små aktörer, många gånger enmansföretag, varför krav på den enskilda sjukgymnastens kompetens och erfarenhet är en nödvändighet för att landstinget ska kunna tillgodose att vårdkvaliteten upprätthålls.

Av kravet, position 1.2 i kravspecifikationen bilaga 3 till landstingets yttrande av den 23 november 2011, framgår att sjukgymnasten efter legitimation utfärdad av Socialstyrelsen ska ha erfarenhet av motsvarande två års heltidsarbete som legitimerad sjukgymnast. Vidare har landstinget i svar på frågor under upphandlingen i fråga nr 1 angett att den legitimerade sjukgymnasten ska inneha minst två års yrkeserfarenhet av behandlingar i Sverige. Det innebär att en sjukgymnast som utbildat sig i Sverige men som efter examen och legitimation utfärdad av Socialstyrelsen valt att arbeta utomlands under två år, inte skulle anses ha uppfyllt kravet i position 1.2. Sjukgymnastens utbildningsland saknar betydelse. Sjukgymnasten har, vilket framgår av position 1.3 i kravspecifikationen, getts möjlighet att tillgodoräkna sig utländsk erfarenhet såsom utvärderingskriterium och inte inom ramen för det obligatoriska kravet. Utvärderingen av den sjukgymnast som bolagets anbud avser uppfyller inte kravet i position 1.2 i kravspecifikationen varför sjukgymnasten på den grunden inte kan anses kvalificerad.

Landstingets krav på två års erfarenhet efter legitimation syftar till att säkerställa att samtliga sjukgymnaster är väl förtrogna med svensk sjukvårds-

lagstiftning, sjukvårdsorganisation och sjukvård. Det tar syfte på att sjukgymnasterna har tillräcklig erfarenhet av att praktiskt tillämpa sin kompetens för att landstinget i förlängningen ska kunna säkerställa sitt övergripande ansvar för sjukgymnastens verksamhet som vårdgivare. En sjukgymnast med erfarenhet av två års heltidsarbete kan exempelvis förutsättas ha erfarenhet av dokumentation och journalföring i enlighet med gällande lagstiftning, av kliniska bedömningar avseende när en patient ska hänvisas vidare i vårdkedjan samt gränsdragningen mellan vad som utgör sjukvårdande behandlingar och de behandlingar som faller utom ramen för landstingets ersättning för sjukvård.

Tidigare låg ansvaret för rehabiliteringsinsatser på primärvårdsnivå. Den 1 januari 2008 lyftes rehabilitering utförda av sjukgymnaster ut ur familjeläkarverksamheten samtidigt som remissfrihet för sjukgymnastikbehandlingar infördes. Detta innebär att sjukgymnastens ansvar inom sin del av vårdkedjan har ökat markant. Att sjukgymnastikbehandlingar nu är remissfria ställer mycket höga krav på att den enskilde sjukgymnasten är väl förtrogen med sjukvårdsorganisationen i alla dess delar. Landstingets krav att säkerställa fungerande vårdkedjor, vårdplanering och kontaktvägar har därmed ökat i samma omfattning. Inom hälso- och sjukvårdens område är det vidare praxis att ställa sådana krav inom de yrken där Socialstyrelsen utfärdar legitimation. Kravet på två års erfarenhet av arbete inom ramen för svensk sjukvårdslagstiftning, sjukvårdsorganisation och sjukvård efter legitimation utfärdad av Socialstyrelsen är därför proportionerligt. Detta krävs för att säkerställa att sjukgymnasten getts tillfälle att förvärva nödvändig praktiskt erfarenhet genom att tillämpa de färdigheter som måste uppfyllas för att få erhålla legitimation. Det saknas därför möjlighet att, som bolaget gör gällande, uppnå kravets syfte med mindre ingripande åtgärder.

Vad avser ovan nämnda kravs förhållande till likabehandlingsprincipen gäller kraven för samtliga sjukgymnaster oavsett examensår och utbild-

ningsland. Landstinget har inte godtagit att sjukgymnasterna tillgodoräknar sig arbetslivserfarenhet förvärvad innan legitimationen utfärdats av Socialstyrelsen eftersom landstinget bedömer att denna erfarenhet inte säkerställer att sjukgymnasten förvärvat nödvändig praktisk erfarenhet. Sjukgymnasten har dock fått tillgodoräkna sig erfarenhet förvärvad efter erhållande av examensbevis/ legitimation/certifikat/diplom i EU/EES-land motsvarande legitimation utfärdad av Socialstyrelsen såsom utvärderingskriterium. Enligt landstingets förmenande är kraven utformade i enlighet med likabehandlingsprincipen. Mot bakgrund av landstingets ansvar att i vårdkedjans alla delar kunna säkerställa patientsäker vård och behandling är kravet om minst två års erfarenhet efter utfärdandet av legitimation av Socialstyrelsen, sakligt grundat.

Vad slutligen avser principen om ömsesidigt erkännande har landstinget inte invänt mot några intyg eller examina utfärdade inom EU utan sjukgymnaster har fått tillgodoräkna sig sådan kompetens i enlighet med gällande regelverk och inom ramen för ställda krav avseende kompetens. Att ställa krav på legitimation utfärdad av Socialstyrelsen är i enlighet med praxis på hälso- och sjukvårdsområdet och kan inte heller anses bryta mot principen om ömsesidigt erkännande. Mot bakgrund av samtliga omständigheter, samt att bolaget inte kan anses ha lidit skada, saknas skäl att vidta åtgärder enligt LOU varför bolagets ansökan om överprövning ska avslås.

DOMSKÄL

LOU har ändrats genom SFS 2010:571. Förändringen trädde i kraft den 15 juli 2010, varvid bl.a. 16 kap. har utgått och ett nytt 16 kap. införts. Enligt övergångsbestämmelserna gäller äldre bestämmelser för upphandlingar som påbörjats före ikraftträdandet. Av förarbetena till de nya reglerna (prop. 2009/10:180 s. 310 och 374 och där gjord hänvisning) framgår bl.a. följande. En upphandling anses påbörjad när den upphandlande myndigheten beslutat om vilket upphandlingsförfarande som ska tillämpas eller

senast när myndigheten genom annons eller på annat sätt beslutat att begära in anbud.

Av handlingarna i målet framgår att Landstinget i Västmanlands län beslutade vilket upphandlingsförfarande som skulle användas under 2011. LOU i dess lydelse efter den 15 juli 2010 är därför tillämplig. 16 kap. har i väsentliga delar åter ändrats den 1 november 2011. Av övergångsbestämmelserna framgår att äldre bestämmelser ska gälla för upphandlingar som har påbörjats före ikraftträdandet.

Tillämpliga bestämmelser

I 1 kap. 9 § LOU anges att upphandlande myndigheter ska behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt genomföra upphandlingar på ett öppet sätt. Vid upphandlingar ska vidare principerna om ömsesidigt erkännande och proportionalitet iakttas.

I 16 kap. 1 § LOU (tillämplig lydelse) anges att en leverantör som anser sig ha lidit eller kunna komma att lida skada får i en framställning till allmän förvaltningsdomstol ansöka om åtgärd enligt 5 eller 15 § (ansökan om överprövning).

I 16 kap. 5 § LOU (tillämplig lydelse) anges att om den upphandlande myndigheten har brutit mot de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § eller någon annan bestämmelse i denna lag och detta har medfört att leverantören har lidit eller kan komma att lida skada, ska rätten besluta att upphandlingen ska göras om eller att den får avslutas först sedan rättelse har gjorts.

Förvaltningsrättens bedömning

Under rubriken ”1.2 Kompetens och erfarenhet” i förfrågningsunderlaget anges följande. ”Landstingets övergripande ansvar för patientsäker vård och behandling och fungerande vårdkedjor innebär att angiven legitimerad sjukgymnast ska vara väl förtrogen med svensk sjukvårdslagstiftning, sjukvårdsorganisation och sjukvård. Den legitimerade sjukgymnasten ska därför efter legitimation utfärdad av Socialstyrelsen ha erfarenhet motsvarande minst två års heltidsarbete som legitimerad sjukgymnast av sjuk-

gymnastbehandlingar under de senaste fem åren”. Av landstingets tillägg från frågor och svar under upphandlingen framgår vidare att det endast är svensk arbetslivserfarenhet som kan tillgodoräknas efter det att Socialstyrelsen har utfärdat sjukgymnastens legitimation.

Bolaget har i sin ansökan om överprövning enligt LOU anfört att landstingets krav avseende kompetens och erfarenhet strider mot proportionalitetsprincipen, likabehandlingsprincipen samt principen om ömsesidigt erkännande. Bolagets anbud omfattar bl.a. en sjukgymnast med utländsk sjukgymnastutbildning och ett år och elva månaders yrkeserfarenhet i Sverige som sjukgymnast. Bolagets anbud har därför inte gått vidare till utvärdering i upphandlingen då den legitimerade sjukgymnasten inte har två års arbetslivserfarenhet från Sverige.

Förvaltningsrätten konstaterar att LOU inte innehåller någon reglering av nivån på de krav som får ställas på leverantörernas förmåga eller vilka krav som får ställas på tjänsten. Vilken kravnivå som är tillåten i en enskild upphandling får istället avgöras med tillämpning av de grundläggande gemenskapsrättsliga principerna om proportionalitet, transparens, likabehandling och principen om ömsesidigt erkännande i 1 kap. 9 § LOU.

Proportionalitetsprincipen innebär att alla åtgärder som vidtas ska vara såväl nödvändiga och som lämpliga med hänsyn till det syfte som eftersträvas. I valet mellan olika åtgärder ska en medlemsstat välja den som leder till minsta möjliga störning för den ekonomiska verksamheten. Av EG-domstolens praxis rörande proportionalitetsprincipen framgår att bedömningen skall genomföras som en ”strukturerad avvägning” mellan motstående intressen.

Förvaltningsrätten konstaterar att EG-domstolen vid sin prövning inte utför proportionalitetsbedömningen på samma sätt i alla situationer. Det förekommer att proportionalitetsbedömningen sker i tre steg. EG-domstolen gör dock vanligtvis en samlad bedömning och i praktiken är den avgörande frågan oftast om den nationella åtgärden går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet (jmf Kammarrätten i Stockholms dom i mål nr 4283-08 och Hettne, Jörgen, Otken Eriksson, Ida (red.), EU-rättslig metod, 2005, s. 156). I detta fall väljer förvaltningsrätten att göra proportionalitetsbedömningen med tillämpning av en sådan ”trestegsbedömning” som beskrivs av bl.a. Craig och De Burca (EU Law, Text, Cases and Materials, 2008, s. 545).

I det första steget görs en bedömning av om åtgärden är en lämplig och effektiv åtgärd för att uppnå det eftersträvade syftet. Landstinget har anfört att syftet med kravet på två års erfarenhet av sjukgymnastbehandlingar som legitimerad sjukgymnast i Sverige beror på att landstinget behöver säkerställa att samtliga sjukgymnaster är väl förtrogna med svensk sjukvårdslagstiftning, sjukvårdsorganisation och sjukvård. Sjukgymnasterna behöver, enligt landstinget, ha tillräcklig erfarenhet av att praktiskt tillämpa sin kompetens för att landstinget ska kunna säkerställa sitt övergripande ansvar för sjukgymnasternas verksamhet som vårdgivare. Bolaget har anfört att syftet med kravet uppnås genom att sjukgymnasten får sin legitimation av Socialstyrelsen.

Förvaltningsrätten gör följande bedömning. Av handlingarna i målet framgår att sjukgymnastikbehandlingar är en typ av vårdtjänst som ofta utförs av mindre aktörer med bara några få anställda och i många fall enbart genom enmansföretag. Rehabilitering genom sjukgymnaster har sedan 2008 lyfts ur familjeläkarverksamheten samtidigt som remissfrihet för sjukgymnastikbehandlingar infördes. Detta innebär att legitimerade sjukgymnaster har fått en betydligt självständigare roll i förhållande till med situationen

innan förändringen samtidigt som de har fått ett större ansvar för sin del av vårdkedjan. Förändringen innebär att det ställs större krav på kunskaper om hur sjukvården och sjukvårdsorganisationen fungerar. Förvaltningsrätten anser mot denna bakgrund att landstingets krav på arbetslivserfarenhet av sjukgymnastbehandlingar som legitimerad sjukgymnast i Sverige framstår som en både nödvändig som lämplig och effektiv åtgärd i förevarande fall.

I det andra steget görs en bedömning av om åtgärden är nödvändig för att uppnå det eftersträvade syftet, såtillvida att det inte finns något mindre ingripande alternativ. Bolaget har anfört att det räcker med den legitimation som Socialstyrelsen utfärdar, men att om det skulle anses skäligt med yrkeserfarenhet för att uppnå landstingets krav så är det alltför mycket att kräva två års erfarenhet. Landstinget har anfört att en sjukgymnast med erfarenhet av två års heltidsarbete kan förutsättas ha erfarenhet av dokumentation och journalföring i enlighet med gällande lagstiftning. En sådan sjukgymnast har även erfarenhet av kliniska bedömningar avseende när en patient ska hänvisas vidare i vårdkedjan samt av gränsdragningen mellan vad som utgör sjukvårdande behandlingar och de behandlingar som faller utom ramen för landstingets ersättning för sjukvård.

Förvaltningsrätten gör i denna del följande bedömning. Av utredningen i målet framgår att sjukgymnastutbildningar både i Sverige och utomlands innehåller praktik under utbildningen. Trots detta är det, enligt förvaltningsrättens mening, inte någon obetydlig skillnad mellan att utöva ett yrke självständigt med legitimation och den praktik som studenter har under utbildningen under handledning av legitimerade sjukgymnaster. Såväl patienter som landstinget får anses ha ett intresse av att den legitimerade sjukgymnast som de möter i landstingets tjänst har fått tillfälle att förvärva nödvändig praktisk erfarenhet. Patienterna har ett särskilt stort intresse av att den legitimerade sjukgymnasten vet vad denne ska och får göra i be-

handlingen. Landstingets intresse är en följd av ansvaret för den enskilda sjukgymnastens verksamhet. Två års erfarenhet efter utbildning i ett legitimationsyrke framstår inte, enligt förvaltningsrättens mening, som en särskilt lång arbetslivserfarenhet i detta sammanhang. Det har i målet inte visats att det finns något mindre ingripande alternativ för att uppnå landstingets syfte med en patientsäker vård. Förvaltningsrätten anser att två års arbetslivserfarenhet som legitimerad sjukgymnast av sjukgymnastbehandlingar är ett rimligt krav för att uppnå det eftersträvande syftet.

I det tredje steget ska bedömas om den negativa effekten som åtgärden får på det intresse eller den rättighet som åtgärden inskränker, är oproportionerlig eller överdriven jämfört med det eftersträvade syftet. Den negativa effekten av kravet på arbetslivserfarenhet som legitimerad sjukgymnast i Sverige skulle kunna vara, såsom sökanden har anfört, att kravet stänger ute sjukgymnaster som har utländsk arbetslivserfarenhet som sjukgymnast efter utfärdad legitimation från Socialstyrelsen. Det skulle också kunna stänga ute sjukgymnaster som har arbetslivserfarenhet från Sverige eller EU som sjukgymnast, men för tid innan de fått sin legitimation av Socialstyrelsen. Landstinget har i korthet anfört att arbetslivserfarenhet förvärvat innan legitimation utfärdats av Socialstyrelsen inte säkerställer att sjukgymnasten förvärvat nödvändig praktisk erfarenhet.

Förvaltningsrätten gör följande bedömning. Landstingets krav på erfarenhet är ställt på ett sådant sätt att det endast är praktiska meriter, som sjukgymnast i Sverige efter utfärdad legitimation av Socialstyrelsen, som kan vägas in. Förvaltningsrätten konstaterar att det är en ingripande åtgärd. Av utredningen i målet framgår att det inte är möjligt att väga in andra praktiska eller teoretiska meriter som utvärderingskriterium. Förvaltningsrätten anser att den begränsning av anbudsgivare som landstingets krav medför, inte är oproportionerlig jämfört med det eftersträvade syftet som landstinget har med sitt krav och med hänsyn till patientsäkerheten. Förvalt-

ningsrätten finner således med hänsyn till det ovanstående att landstinget har visat att åtgärden är nödvändig för att uppnå det eftersträvade syftet, såtillvida att det inte finns något mindre ingripande alternativ. Åtgärden är därmed förenlig med proportionalitetsprincipen.

Förvaltningsrätten anser det ifrågasatta villkoret inte innebär något åsidosättande av likabehandlingsprincipen då det inte har framkommit att landstinget skulle ha utvärderat ett anbud med en legitimerad sjukgymnast som inte har två års arbetslivserfarenhet av sjukgymnastbehandlingar i Sverige efter utfärdad legitimation av Socialstyrelsen. Det har inte framkommit annat än att utvärderingen av anbuden har skett under lika förutsättningar. Bolaget har enligt förvaltningsrättens mening inte visat på vilket vis bolaget har särbehandlats eller lidit skada av landstingets krav. Inte heller vad bolaget i övrigt anfört visar att landstingets handläggning av upphandlingen av legitimerade sjukgymnaster strider mot LOU. Bolagets ansökan om åtgärder enligt LOU ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1A LOU)

Klas Innerstedt
rådman

Målet har handlagts av Ulrika de la Iglesia.

SVERIGES DOMSTOLAR

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Stockholm. **Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.**

Överklagandet ska ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagandet för offentligpart räknas emellertid från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagandet infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att prövningstillstånd meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas, anledning förekommer till ändring i det slut vartill förvaltningsrätten kommit eller det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. den klagandes namn, personnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till kammarrätten,

2. det beslut som överklagas med uppgift
3. om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
4. de skäl som klaganden anger till stöd för begäran om prövningstillstånd,
5. den ändring av förvaltningsrättens beslut som klaganden vill få till stånd,
6. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans ombud. Adressen till förvaltningsrätten framgår av beslutet. Om klaganden anlitar ombud ska denne sända in fullmakt i original samt uppgive sitt namn, adress och telefonnummer.

Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska Ni utan dröjsmål anmäla ändringen till kammarrätten.

I mål om överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster får avtal slutas innan tiden för överklagande av rättens dom eller beslut har löpt ut. I de flesta fall får avtal slutas när tio dagar har gått från det att rätten avgjort målet eller upphävt ett interimistiskt beslut. I vissa fall får avtal slutas omedelbart. Ett överklagande av rättens avgörande får inte prövas sedan avtal har slutits. Fullständig information finns i 16 kapitlet i de ovan angivna lagarna.

Behöver Ni fler upplysningar om hur man överklagar kan Ni vända Er till förvaltningsrätten.

DV 3109/1A LOU